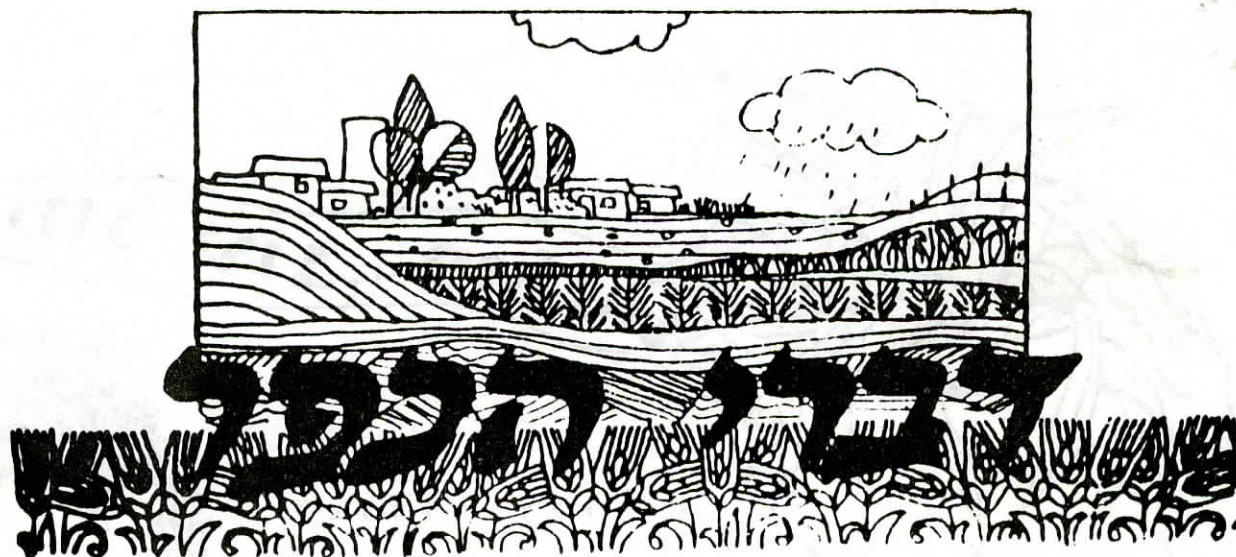

אל תגידו בגת!

לא תקראו בעלון על המצב המשקי
כי הוא איננו ברור.

אין אינפורמציה כספית -
כי אסור שידעו בחוץ.

גם על המפעל תדעו מעט מאוד -
יש ברקע מתחרים-קוניס-ספקים
(ובכלל אין מפעל)
מחקר שנערך על בעיית הסמים
בתנועה הקבוצית - רק יימסר בע"פ -
פן ינוצל ע"י שונאינו.

גם פרטים על כוח אדם ועבודה
במשק - לא תקבלו, שלא
נדע מצרות!

ואת כל השאר הנכם מוזמנים
לקרוא - קריאה נעימה!

(מתוך אחד העלונים)

חזל טוב... חזל טוב

ברכתנו

ל-מורדי ולדיה

שבאו בברית הנישואין

באי השכן ב- 26.1.93.

נחגוג איתם ועם שאר המשפחה

ביום ו', 12.2.

* * * * *

ימי הולדת

בוב ויניו	4.2.	יגיל אורן	31.1.
רותי ארז (ליפשיץ)	5.2.	וילי פינקוס	1.2.
איה פרחי (נכדה - וטרמן)		שוש סולומון	
נעם שגב-קדופר		דודו פלמה	
שני שוער (נכדה - עמית\גורשמן)		מור קולנס	
		שלומי זולטי	
אליין איסטון	6.2.	אילן גינת	2.2.
טל פק		ליטל עמר	
טל קנדל		אידו פוקס	
		גב' הילדה ברק	3.2.
		ענבר הרמן (נכדה - רפקינד)	
		רותי איתם (נכדה - ארנברג)	

ימי נישואין

מלי ויניב אליק

לרגל יום הולדתה ה- 90

של גב' בורמן

ב- 30.1.93. מוזמנים החברים להרים כוסית

אצל ריני ומיכאל בשבת

בין 16.00 - 18.00

מה נשמע?

* מים מים בששון - ה ד ו, לאורך כל שעות היום בשבת שעברה,

אחרי שכולם מילאו קומקומים, בקבוקים, דליים ואמבטיות בנוזל היקר.

מעניין מי הפושע שקיבל הודעה טלפונית על הביטול ולא טרח להעבירה לאחראים.

ב"מקורות" נשבעים שהיתה הודעה על הביטול - הם רק לא יכולים לזכור למי מסרו...

על כל פנים, עציצים וגינות זכו בהשקאה בלתי צפויה.

* ב"לינה הכפרית"; במיוחד, נשמו לרווחה, כי לא קל לטפל בנופשים "על יבש". ואם כבר

מדובר בענף תוסס זה, דעו לכם שבסופי שבוע הכל מלא באנשי סקי פוטנציאליים. שרק

החזאים לא יקלקלו את השורה.

במשך השבוע התארחו ב"לינה", בבדידות זוהרת, זוג אחד. הם מבליים כאן את ירח הדבש,

אחרי שאחות הכלה עשתה אותו הדבר לפני שנה! איך פלא. הם זוכים ליחס מיוחד ו'צופארים

שונים: בדירה חיכה להם בקבוק יין עם שתי כוסות וזר פרחים, והם מקבלים מחירים של

אמצע השבוע לאורך כל שבעת ימי שהותם כאן. בשבוע של פסח הכל כבר "מפוצץ", ונוצר

אפילו תור ל"סטנד-ביי".

* ובניקוי החדרים עובדות, בין היתר, בנות כיתה י"א, המרוויחות ככה את כרטיס הטיסה

לפולניה. (איפה הבנים?)

* אם תראו את יעל נמנוב מנקה ב"בית דחק" (הבית מול "בית התחביב") - אל תדאגו. לא

זורקים את הוותיקים מדירותיהם. היא פשוט מעבירה לשם את בית המלאכה שלה לקרמיקה.

באותו בית גרה משפחת נמנוב לפני כ-30 שנה (לפני שיצאו לדרום אפריקה לשליחות!).

* נקודה מעניינת עלתה באסיפה האחרונה: למי יש יכולת הזדהות גדולה יותר - לוותיקים

(עם הצעירים) או לצעירים (עם הוותיקים)? הנושא לא יובא להכרעה בקלפי, אבל אני

הייתי אומרת שהכל תלוי בפרט המסויים.

* כל קשר עם הנושא הקודם מקרי בלבד: הנרי ש. סיפר ^{שבוע קודם} 7, 5, הפנייה שלו למתנדבים להסעת

בני משפחה של חולים לביקור בב"ח (זוכרים, לפני שבוע בעלון?) הוא קיבל מספר מת-

גדבים נוספים - כולם ותיקים...

* שעה של נחת רוח זומנה להורים, סבים ומעודדים אחרים בקונצרט החצי-שנתי של תלמי-

די המוסיקה הצעירים שלנו. תחילה שמענו לפי התור כנרית אחת ושבע פסנתרניות בפוטנציה

מהכיתות הנמוכות, שהתגברו באומץ על התרגשות ופחד ציבור והפגינו התקדמות נאה.

אחרי כן - וכאן התפתחות חיובית מאוד - מספר לא קטן של בנים ובת אחת, הממשיכים

בלימודים בכלי ^{לפי} ובחירתם.

גולת הכותרת היתה רביעיית כלי נשיפה שניגנה את מוצרט. (כל המעוניין בשמות

הנגנים הצעירים יפנה נא אלי). הדוחפת, מארגנת, אכפתית, בשנתיים האחרונות היא

דליה ו. והיא ראוייה לכל השבחים. הערה ביקורתית קטנה למשתתפים הצעירים, האם

הכרחי לקום וללכת להביא עוד כיבוד, דווקא כשמישהו מנגן?

* וצל"ש קטן מגיע גם למרכזת השרותים שלנו, המסיימת כל יום עבודה (לא קצר) ב -

ניקוי בתי השימוש הציבוריים... שבת שלום, אנגה

תגובה -

ליומן של מרכז המשק

מיכאל כ.

נדמה לי שהגישה שקולין מבטא לגבי ענפי השירות ואחוז האוכלוסיה שעובד ב"עבודה מכניסה". יסודה בקונספציה מוטעית, שאמנם מצאה ביטוי בפיהם של כלכלני התנועה הקיבוצית שעד היום לא כל כך הצליחו בגישתם הכלכלית.

נתחיל במאקרו: כאשר במדינה כל עובד, חוץ מעקרת בית, מקבל משכורת, אז כאילו יותר מאחד מבני הזוג עובדים ב"עבודה מכניסה". אך מה בעצם קורה? זה משלם לזה עבור שירות מסוים, וזה משלם לזה עבור שירות אחר. בסך הכל, המדינה אינה מרוויחה יותר אלא אם היא מורידה באופן יחסי מספר העובדים בשירותים השונים, לעומת העובדים בייצור דברים שאפשר למכור מחוץ למדינה, ובעצם רואים תהליך זה במדינות שונות. בבתי ספר כיתות של 40 או 50 ילדים, במקום כיתות יותר קטנות, ויעילות מבחינת החינוך הניתן, הקטנת

פאנל

מספר השוטרים, שירותי בתי חולים מוקטנים ועוד. האם זאת מטרתנו, או האם זה באמת נחוץ לנו כדי שנרוויח יותר? אני מסופק.

ואם נרד לזירה הקיבוצית הקטנה, האם בעצם אחוז של עובדים מקבלי משכורת יקבע את ההכנסות נטו של הקיבוץ? אם, למשל, מישוה יוצא מענף שירות ומקבל עבודת חוץ במשכורת של 1,500 ש"ח לחודש, ובמקומו נאלץ להעסיק מישוה מבחוץ, שיקבל מאיתנו 1,600 ש"ח לחודש, כבר הפסדנו.

אני מציע שנקבע משכורת מקובלת לעובדי השירותים, ואז שני בני הזוג "ירוויחו" ואחוז המפרנסים במשפחה יהיה כמו 'בחוץ'.

גם הדוגמה של קולין לגבי ארוחת בוקר לא לגמרי נכונה. הרבה אנשים, אולי הרוב, מקבלים ארוחות במקום עבודתם, במיוחד במפעלי ייצור מודרניים, והחברה המעסיקה משלמת לעובדי השירות הזה משכורת.

לכל אלה המתכננים את סופי השבוע שלהם מראש, הננו מביאים כבר השבוע את התוכנית המתוכננת לט' בשבט, שתתבצע, כמובן, בעזרת מזג אוויר מתאים, רק ב ש ב ו ע ה ב א. המערכת

ושוב... טו נשכט ה ג י ע !

חג לאילנות!

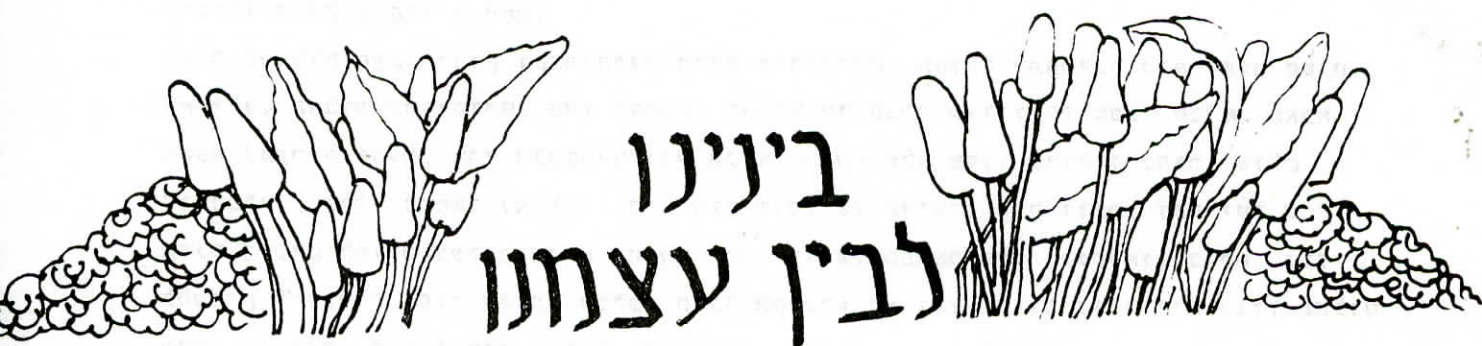
נציין את החג ב"סדר ט'ו בשבט" המסורתי - ב ל י ל ש ב ת, 5.2. בשעה 20.30 בחדר האוכל

ה נ ט י ע ה - נפגש ב ש ב ת 6.2, בשעה 10.30 בחנייה ליד בית בלונד

ת ע ר ו כ ת ע צ י צ י מ - (ומכירה למעוניינים) תתקיים מתחת לחדר האוכל בשעות ארוחת הצהריים

חג שמח - צוות החג

נו, כפי שעיניכם רואות, חזרנו אליכם אחרי תקופה ארוכה של שתיקה. הסיבה, התרוץ, לא אי-רצון לכתוב חלילה, אלא לימודים. מה לעשות, אמא של כותב טור זה תמיד רצתה לדבר על "בני הדוקטור" - אולי בגיל תשעים... אבל בזמן ש"בינינו" לא היה בינינו, כתבו אחרים וארעו דברים, וכמה הערות בסגנון הסרקסטי שלנו לא יזיקו; אם כי המקרה העצוב של ישעיה לייבוויץ מעמיד תמרור אזהרה. אין ספק שלייבוויץ הוא אחד מגאוני הדור בקנה מידה עולמי, אולם נטייתו לפזר שמות תואר כמו "יודו-נאצים" ולהעליב את יריבו בשמות גנאי היתה לפעמים מצחיקה, אבל לרוב ירידה לרמה של צחי הנגבי. להשוות את המסתעריבים עם החמאס, זה ללקות באי-דיוק משווע: שליחי החמאס עושים את מלאכתם הרצחנית מתוך אמונה פנטית ומתוך רצון להרוג יהודים, כי כולם, בלי הגבלה של גיל או מין, הם אויבי האיסלם. המסתעריבים נשלחים לעשות עבודה מלוכלכת, שאין בה שום רצון "להרוג את כולם" או להשמיד את הערבים מפני שהם אויבי היהדות או האומה היהודית. ומה שמצער הוא שמי שלומד היסטוריה של הסכסוך היהודי-ערבי לא מוצא בכל התקופות של ההתיישבות היהודית המודרנית הוגי דעות בצד הערבי, שמדברים על דו-קיום בשלום, כשוויים^{בין} שווים. והרצון לראות בלייבוויץ מראה המשקפת את פרצופו המלוכלך של החברה הישראלית (נו-סח דודו), לעתים מצטיין בשנאה עצמית. יש פעמים שגם כשמתרגזים, מוטב לשתוק. לייבוויץ, בכל שנותיו, ובמיוחד בעת זקנה, לא למד את זה.

השיטה הקיבוצית

בימים אלה כותב מרכז משקנו סדרת מאמרים בסגנון שמתנועע בין "דברי הגננת לילדה המפגרת" לבין "אני קלודיוס". מה שמרגיז מחוץ לסגנון, הוא הביקורת הבלתי נלאית במחדלי הקיבוץ: כל העולם הנורמלי בנוי על שכר דיפרנציאלי ורק בקיבוץ עוד משתעשעים ביום עבודה אחיד; בכל מקום אחר המשפחה (קרי בעל ואישה) מתקיימת מעבודתם של 1.4 מפרנסים, ובקיבוץ (המטפח פרזיטים כנראה) יש 1.08 מפרנסים בלבד. כמה עובדות למרכז המשק ולאלה ששייכים לאסכולה זאת של "קברני הקיבוץ": בעולם הנורמלי אנשים, גם בארצות המפותחות, מתים מרעב, ישנים בקופסאות קרטון, כי אין להם דירה, ונזרקים ממקום עבודה בו עבדו בנאמנות וביעילות, מפני שהמפעל צריך להתיעל - בעלי המניות דורשים רווח. בעולם הנורמלי שבחוץ, מי שמעורב, חלילה, בתאונה, ונזקק לטיפול רפואי ולאשפוז ממושך, מסתדר או לא מסתדר עם הנכות וההוצאות, כי מנגנון הסיעוד הממשלתי הולך ומצטמק. בעולם הנורמלי, שקיים רק מחוץ לקיבוץ, מי שרוצה להבטיח לילדיו חינוך טוב עד לגמר אוניברסיטה צריך לעמול קשה, כי הכל כסף. ומה בקיבוץ? כל אחד יכול לספק את התשובה. ואם יש עדיין

בינינו לבין עצמנו - המשך

כאלה שרוצים קצת קיבוץ וקצת/הרבה חיים נורמליים, השורה התחתונה היא, שזה פשוט לא ילך. האבות המייסדים, כאן לפחות, לא הקימו חברה שוויונית מפני שברוך מאבא ואמא (פער הדורות, מרד הנעורים וכל הג'אז הזה) אלא מפני שנולדו באותו עולם "נורמלי", בלתי מתחשב ואכזרי, בו החזק שורד עד שיופיע חזק יותר, והחליטו שהם אינם רוצים לחיות בצורת חיים בה רק הכסף קובע. המאמר שלך וינטראוב ביקש, בצדק, להעתיק ל"דברי" לפני שבוע, קולע: חולי הקיבוץ לא ימצא מזור בשינויים כגון תשלום עבור ארוחות, חיסול חדר האוכל, סיסמאות כגון "אוטו לכל חבר" או הבולשיט המפוזר, ולא רק בשדות על "על החבר לפרנס את משפחתו". כותב שורות אלו עדיין מקווה שהמז-כיר הפורש יקיים את החלטת האסיפה ויבקש ממרכז המשק ובעלי תפקידים אחרים להופיע באסיפה, כדי להתייחס לשאלות ומשאלות חברים. הופעה בטלויזיה במעגל סגור אינה תחליף. לפעמים צריכים לשמוע.

מילים מעטות למזכירה שבדרך

כותב שורות אלו מבטיח את תמיכתו הבלתי מסוייגת במזכירה הנכנסת, כמו בכל בעלי התפקידים האחרים בקיבוץ. הוא לא מבקש נאומים חוצבי להבות, מאמרים לטושי סגנון בעלון, או הסברים, לפעמים מיותרים, באסיפה. מה שהוא כן מבקש הוא אוזן קשבת - לא לו - לכל המבקש, גם הסימפטי וגם הלא סימפטי. יש בכל חברה נודניקים, ועל כן הגיוני שיימצאו גם בקיבוץ. תפקיד המזכיר הוא לא לנער אותם מעליו ב"לך לוועדה פלוגית או למה-שמו" אלא לנסות להבטיח שמנגנון הקיבוץ יפעל חלק. אולי, אולי, יעלה בידך להחיות את האסיפה שקברו גם אותה מתחת לדמוקרטיה רחבה של הצבעות רק בקלפי. אולי בתבונתך נגיע לסיום התהליך המטורף של חיפוש אחרי עוד שינוי ועוד שינוי, שמוליכים רק לחיסול הקיבוץ. ומי יתן שבעזרתך נבדוק טוב-טוב לאן מובילה ולמי טובה השיטה של הפרטה. טור זה מאחל לך הצלחה, כוח לעמוד במשימה הקשה, וכותבו נכון לעזור גם אם לפעמים תופיע כאן מילת ביקורת.

חומר למחשבה

כמה פעמים תמשיך המועצה הכלכלית להחליט כן צאן, לא צאן, כן צאן, לא צאן?

מה זה כאן - אן-דן-דינו?

איך יכול להיות שלא יודעים לעשות חשבון כמה חברים יחיו בקיבוץ זה (לפחות בממוצע)

בשנה השוטפת? יצחק עדר הוא כבר לא כתובת? לוועדת הקליטה אין רשימה של מעמדים ובנים חוזרים? ומדוע אין לנו שום מושג על כמה נחוץ לקיורמו של חבר(ה) אחד במשך השנה, וכמה זה מתבטא ביום עבודה? זה נחוץ לנו, כדי לקבוע האם כל אלה שעובדים בחוץ מביאים הביתה את מה שדרוש - כי אם לא, אולי יעבדו בצאן או במפעל. שימו לב: לא יזרקו מן הקיבוץ.

בזמנו היתה בכל מיני מקומות בעולם "בהלה לזהב", וברוב המקרים מעטים התעשרו מזה. כאן בקיבוץ יש לנו "בהלת תקצוב החשמל" ורבים מתחילים לבכות על זה. כאחד שמרוויח מן השיטה ולא רואה סיבה מדוע הוא כן ואחרים לא נהנים מרווחה מסויימת, מציע כותב

שורות אלה שמקס את צפורה יופיעו באסיפה ויקשיבו לטענות/השגות האדם הפשוט עם הרדיאטור/המזגן/תנור הנפט... עם או בלי ילדים/נלווים/אולפניסטים/מתנדבות.

אחרי הכל, מדברים על כרטיס קבוע ב'אגד'!? זה נשמע כמו החזרה למכבסה בקיבוץ,

שהוכיחו לנו שהיא לא שורה. אגב, באיזה קיבוץ ובאילו שיטות עושים כביסה ומכינים אוכל מחוץ לשעות העבודה? אולי יש שם אותם הגמדים שמופיעים פעם אחת בשנה אצלנו בדרך כלל לעשות שטויות אינפנטיליות בראשון באפריל?

* דודה ינטה מתגעגעת לקיבוץ ושואלת האם מותר לה לחזור כעולה חדשה מברית המועצות במסגרת "בית שלישי במולדת"?

שבת שלום,

אריק א.

כולם מוזמנים

לערב חורפי שכולר טרפי

"ערב וואלא"!

במועדון - במוצאי שבת 30.1.93.

השעה 9.00 (נא לדייק!)

סרט וידיאו מרתק

הרצאה (קצרה) מעניינת

שקופיות מרהיבות... ואול... ושתיה...

נלגום מהשתיה המסורתית (והמשכרת) של האיים - vaKava
נשתה קוקטייל טרופי ונטעם מהמאכלים האקזוטיים

של הדרופ-פסיפיק

תערוכת תמונות ומפות ביום שישי במועדון.

מוזמנים מהנעורון

להת' - רג'י וג'יסון

המארחים

על דא ועל הא

מיכאל כ.

ח צ ב ה * בכל ביקור במושב, אני מתרשם מחדש מהעבודה המשפחתית. כמובן לא הכל אור ושמחה במושבים. המשבר הכספי גרם להתפרקות כמעט

כל המוסדות המשותפים, והיום כל איכר חייב לדאוג לעצמו, או לעבוד בשיתוף מסוויים עם חבר טוב. אך נשאר דבר אחד יסודי, שלדעתי חסר בקיבוץ, ואינני יודע אם מצאנו תחליף טוב - וזה השתתפותם של בני המשפחה בעבודה, ומודעות הילדים למצב הכלכלי שלה.

חצבה לבשה צורה אחרת מאז ביקורנו האחרון. פרחים שולטים בנוף הכפר, בשדה תחת רשתות, או בתוך חממות - פרחים מכל הסוגים, החל מפרחי מילוי, פרחים קטנים די פשוטים, עד לפרחים אקזוטיים כגון סחלבים, (אורכידאות). מאז שהמוסדות המשותפים הפסיקו לפעול, כל מגדל מצטרף אישית לבורסת הפרחים בהולנד, שבה מרוכזת המכירה באירופה. הקשר הישיר הזה גרם לשינויים פיזיים. הסככה מלאה חלקי חילוף, מפוזרים בארונות ועל רצפת החול, פינתה את מקומה למבנה נקי על רצפת בטון, שכולל גם חדרון חימום ומקרר גדול לטיפול בפרחים.

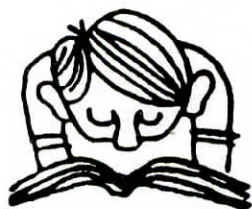
ובחצרה למשפחה. אמנם חברי המושב עובדים פחות קשה ממה שעשו לפני חמש שנים. אצל כולם עובדים תאילנדים, שמרוויחים מעט לפי קנה מידה ישראלי והרבה לפי קנה מידה תאילנדי. לפעמים שני בני זוג באים לעבוד ביחד במשך שנה, וגם חוזרים לשנה נוספת, כדי להרוויח מספיק לבנות את ביתם שם, ואולי לרכוש טנדר, כדי להיות עצמאיים במקום פועלים שחוזרים. אך יחד עם ההקלה המסויימת, החברים נמצאים בשדה עם עלות השחר, שותלים, גוזמים, ובעיקר, בעת האריזה ומשלוח של הפרחים, שמוטסים כל יום לבורסה בהולנד. אחרי הקטיף יש לסדר ולמיון את הפרחים, כדי להכין אותם לאריזה ומשלוח. גם בשבת, יחד עם העובדים מבחוץ, כל המשפחה שוברת את מנוחת היום, ויוצאת לקראת ערב לעסוק בעבודה זו, והילדים הגדולים מספיק לעזור, יוצאים עם ההורים כדבר מובן מאליו. אחרי חזרתם מבית הספר לכל ילד מבוגר יש תפקיד - אם זה אחריות על ההשקיה, או טיפול בגידולים, או אחריות על הקטנים, כדי שההורים יצאו לשדה. ביום שעזבנו, כבר יום חול, מאיר והבן הגדול, שזה יום העבודה שלו, יצאו מוקדם לקטוף פלפלים, ואילנה, אחרי ששלחה את הקטנים לגן ולבית הספר, יצאה לגזום בכרם.

לא הכל עבודה. בשבת ועדת החינוך ארגנה תחרות מועדונים. לכל ביתה יש מועדון והתחרות היתה לנקות וליפות את המועדון והסביבה. הילדים עבדו ברצינות. כנראה הם מחפשים פעילות יוצרת, שמוציאה אותם מ-4 כתלי הבית והשגרה, ובאמת האיזור נראה הרבה יותר יפה אחרי שלוש שעות של עבודה.

חוק גל בהחלט עזר למושבים להתאושש, ולהשקיע בגידולים חדשים, שכעת, בכל אופן, מכניסים רווח. אנגלי יום אחד יצטרכו להגיע להסכמים עם הבנקים, אך כעת החוק מאפשר להם לעבוד בראש שקט, ולהרגיש שהם בדרך ליציבות כלכלית.

* אילנה, בתם של מיכאל ורינה, נשואה לבן כפר בלוס, והזוג יושב

בחצבה זה עשר שנים. להם שבעה ילדים.

חבל
זמן

ספרים חדשים בספריה

Johnson Johnson Mystery	Moroccan Traffic	Dorothy Dunnett
Novel	Asya	Michael Ignatieff
Crime Novel	Skin Deep	Hugh Miller
Novel	The Stand-in	Deborah Moggach
Novel of India	The World of Nagaraj	R.K.Narayan
Crime Novel	Degree of Guilt	R.P.Patterson
Anthology - Short Stories	Winter's Tales	R. Baird-Smith (EDT)
15 Short Stories	Soviet Women Writing	-
Novel	Turning Back the Sun	Colin Thubron
Crime Novel	A Death in a Town	Hilary Waugh
Crime Novel	Fall from Grace	L.A. Wright
Travels Through French Africa	French Lessons in Africa	Peter Biddlecombe
Autobiography of a Transsexual	Stephanie	S.A.Lloyd
Biography of the Lost Princess	Anastasia	J.B.Lovel

כל הספרים הנ"ל - הם מתנה

מלו סימנוס - לונדון

י' בשבט תשמ"ה (1985) גב' פרידה ולקונרז

נר זכרון

תקצוב נעלי עבודה - 1993

חברים יקרים,

תקציב נעלי עבודה נמצא השנה בתוך התקציב הכולל. חברים המעוניינים שתקציב זה יהיה בחנות הנעליים מתבקשים למלא את הספח הרצ"ב עם חתימתם ולהעביר לרות נאי (ת.ד. 114 או בחנות הנעליים) עד 30 בינואר.

נעלי עבודה כוללות: נעלי עבודה שחורות עם או בלי מגן וגם לחברים שעובדים בענפים: חקלאות, שרברבות, אקונומיה, מטבח ומפעל. מי שיעביר תקציבו לחנות הנעליים יקבל נעלי עבודה לפי הצורך.

בברכה - רות נאי

אני מעוניין להעביר תקציב נעלי עבודה לחנות הנעליים.

שם: _____

שם משפחה: _____

זתימה: _____

נ.ב. ללא פתק זה, האחריות והמעקב אחרי נעלי העבודה תהיינה בידייכם בלבד.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Water water everywhere - even last Shabbat when we all filled bathtubs, buckets and kettles in order to cope with the planned stoppage. What happened? Rumour has it that some religious people phoned the Water Board and protested against the fact that the work was being carried out on Shabbat! I suppose anything is possible in this crazy country, where you can send messages to the Almighty by facsimili...
- * The children's concert was very sweet, and we were all specially impressed by the Mozart Quartet played by four of the older boys, who have been learning for some years.
- * Next week we celebrate the Festival of Trees (T'u Besh'vat). If the weather-man lets us, we shall be planting some new saplings (Details next week) on Saturday morning - there will also be an exhibition and sale of pot-plants - (Details - ditto).
- * Do come to Reggie's programme this evening. She will be showing slides of the tropical island where the family spent two years, and she also promises music dances, drinks and refreshments - all in the style of the Islands.
- * Our "Bed and Breakfast" is full to bursting point over the week-end. People are running to get in their ski-ing before the snow melts. During the week things are more slack, but this week we had one couple all week - honeymooners. The bride's sister spent her honeymoon here last year (!) and recommended it. A bottle of wine and flowers awaited them on their arrival, and they got a reduced rate over the week-end. For Pessach there isn't a bed to be had, and there is a long list on stand-by.

Shabbat Shalom,

Inae

10 Sh'vat (1985) - Mrs. Frieda Welkanoz

נר זכרון

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

31.1.93. Yacil Oren

1.2. Willy Pinkus
Shosh Solomon
Dudu Palma
Mor Collins
Shlomi Zolti

2.2. Elan Ginat
Lital Amar
Ido Fuchs

3.2. Mrs. Hilda Berke
Inbar Harman (Rifkind - granddaughter)
Ruth Etham (Erenbero - granddaughter)

4.2. Bob Vigneaux

5.2. Ruth Erez/Lipschitz
Aya Farchi (Waterman - granddaughter)
Noam Segev/Kruparo
Shani Sho'er (Amit/Gershman - granddaughter)

6.2. Elaine Easton
Tal Peck
Tal Kendal

HAPPY ANNIVERSARY

1.2. Mali & Yaniv Glick

On 12.2.93 we shall celebrate
the wedding of
MORDIE & LYDIA
which took place abroad this week.

In the meantime

MAZAL TOV
to the Ben-Nathan
family, and to
Mrs. Norton

TOMORROW (SATURDAY) EVENING at 21.00
you are invited to the Moadon,
to a SOUTH PACIFIC EXPERIENCE
organised by Reggie & Jason!!!

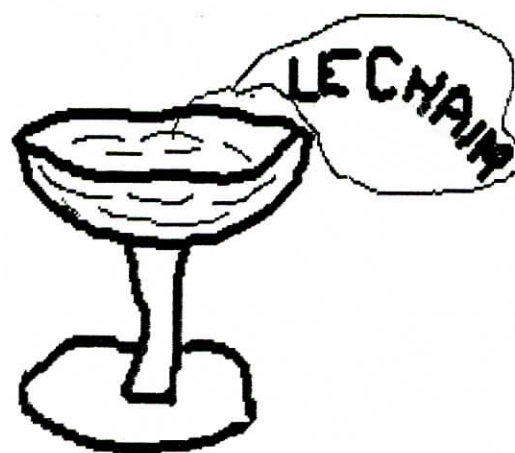
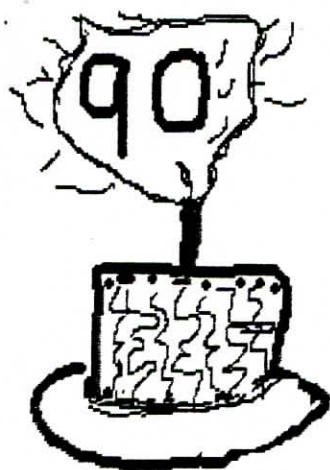
You are cordially invited
to a RECEPTION
on the occasion
of Mrs. Clariss Burman's
90th birthday
tomorrow afternoon - between 16.00-18.00
at Renee & Michael's residence

NEW BOOKS IN THE LIBRARY

Johnson Johnson Mystery	Moroccan Traffic	Dorothy Dunnett
Novel	Asya	Michael Ignatieff
Crime Novel	Skin Deep	Hugh Miller
Novel	The Stand-in	Deborah Moggach
Novel of India	The World of Nagaraj	R.K.Narayan
Crime Novel	Degree of Guilt	R.P.Patterson
Anthology - Short Stories	Winter's Tales	R. Baird-Smith (EDT)
15 Short Stories	Soviet Women Writing	-
Novel	Turning Back the Sun	Colin Thubron
Crime Novel	A Death in a Town	Hilary Waugh
Crime Novel	Fall from Grace	L.A. Wright
Travels Through French Africa	French Lessons in Africa	Peter Biddlecombe
Autobiography of a Transsexual	Stephanie	S.A.Lloyd
Biography of the Lost Princess	Anastasia	J.B.Lovel

The above books are a gift from LOU SIMMONS of London, England

Hallo---Your 90th birthday!!
Mazal Tov! Mrs. Burman.
Congratulations to you today..
Hurray! Mrs. Burman.
Who's the Scotch Lady who joined us?
You...Mrs. Burman.
For years you're one of us
Mrs. Burman.
Your children and partners in the Kibbutz
Care for you- Mrs. Burman.
You know many of us from days of Hechalutz
You've stories Mrs. Burman
You say "I'm like a Millionaire"
Not wealthy Mrs. Burman
But Blessed with Grandchildren everywhere
Good Luck Mrs. Burman
And as the Greatgrandchildren appear
Great-grandmother---Clarice Burman
We raise another cheer
To you--Mrs. Burman
Good Health! "Nachas" from them all
Mrs. Burman
From the eldest to the very small
Bless you!---Clarice Burman

מה נשמע במפעל - דו"ח מס' 6

יום א' בהיר ואביבי - לא נורמלי לסוף חודש ינואר - וטוב לבו של מנכ"ל המפעל בקפה, הוא פותח בהכרזה מהממת בימים אלה של משברים:

1) שנת 1992 היתה שנה טובה מאוד. מכירות המפעל על שני אגפיו מסתכמות ב-14% מעל התכנית וזה מתבטא בשיפור הרווחיות והרווח. (למי שלא מבדיל בין השניים, רווח זה כסף במספרים אבסולוטיים - המרשרשים, ואילו רווחיות היא אחוז הרווח ביחס למחזור! הבנת אפרים?)

2) כפי שחששנו/קיווינו/יחלנו/פללנו, התקרבנו ל-11 (אחד-עשר!!) מיליון דולר במכירות ואנחנו נמנים עם קבוצת המפעלים הקיבוציים שמוכרים עשרה מיליון דולר ויותר בשנה. קבוצה זאת מהווה 18% מסה"כ של מפעלים קבוציים. עלינו ליגה, קפצנו מדרגה. (צריכים להזהר: יש כאלה שעולים ליגה בעונה אחת ויורדים בעונה אחרי).

3) עובדה מצערת היא שלא הצלחנו להגדיל את הייצוא. אבל אנו ממשיכים להשקיע מאמצים באזור האירופאי שקרוב לוודאי יתן תוצאות חיוביות בשנים הבאות. לפי כל הסימנים הייצוא של מפעלנו יעלה בשנת 1993 על הישגי השנים 1991 ו-1992.

4) הגענו למצב שהמלאי הוא נקי ומסודר לאחר פעולת ניקוי שאריות העבר. זה נכון בשתי המחלקות - ברזים וחמרן. (כאן מדובר על מוצרי רוית). עדיין נשאר במלאי ברז משולש שכמעט ולא נמכר. ננסה למכור אותו ב-1993.

5) הכנו תכנית פעולה ל-1993 הכוללת מכירות, הוצאות, תקציב וכן השקעות בסדר גודל של הפחת השנתי הסתכם ב-1.2 מיליון ש"ח.

6) במחלקת הברזים יצאנו לשוק עם שני ברזים חדשים: ברז תלת-דרכי וברז כראוגני, (המיועד לתפעול בטמפרטורות נמוכות), פרי תכנונו של אורי א'.

7) במחלקת החמרן התווסף לצוות מוכר חדש, שמו בישראל ג'ימי והוא חבר קיבוץ יזרעאל. מטרת צירופו לצוות היא למצוא תוספת הזמנות בשנים 1993-1994 כדי למלא את החלל שנוצר מהקטנת ההזמנות הצבאיות.

כלליות

(1) במחלקת עיבוד שבבי נכנסו לפעולה קדחתנית כששמעו שעומדים לבקר מנהלים מחברת ענק גרמנית. הם העמידו את כל העגלות ב"לימין שור" והגרמנים אכן התרשמו לטובה. באותה מחלקה שופץ חדר ה"דיגריזינג" (DEGREASING) וכתוצאה יותר נעים לעבוד בו.

(2) בחדר הרכבת מפעילים הותקן מתקן להרמת המפעילים הגדולים [וזוה משחרר את משה בן חיים מן הבדיחה בדו"ח הקודם - בדיחה שהיתה כולה על אחראיות יוסי כץ. הזהרנו אותו אבל לא רצה לשמוע].

(3) בחדר הרכבת ברזים: יש מתקן חדש להדוק ברזים בגדלים עד לשני צול (יעני 2 INCH).

(4) עברנו למחשב החדש ולתוכנת נתיב חדשה. ["הבנות" בפי יוסי המשתמשות בו בוכות וכתוצאה הפרוזדורים מלאי מים (עוד בדיחה של יוסי כץ). אבל לאט לאט הצוות כלו משתלט על התוכנה הסוררת ויש לצפות שתוך כמה שבועות יוכלו כולם לנשם לרווחה. לאחר שיוסי הפסיק לצחוק מן הבדיחה שלו שאלנו אותו מי הן "הבנות", והנה הרשימה: אביטל, ג'ויס, ג'יון, כוכבה, עמליה, שושנה, שולמית, אביבה, רימונד, וצפורה - (כולן עם הקוקו והסרפנד). בקרוב גם שוש, קרול ובת-שבע.

(5) כדי שישרור שיוויון בתוך המפעל קנו לנעמי מכשיר פקס חדש ששולח מכתבים לבד בלילה (כדי שהאמריקאים יוכלו לקרא אותם בבוקר כנראה). המכשיר הישן הועבר למשרד בתל-אביב שם היתה גניבה סיטונאית. רכשנו ציוד חדש למשרד בת"א.

(6) חברת "הסנה" התמוטטה כידוע. התארגנו כמו כולם לטפל בעצמנו (אם אין אני לי מי לי) אבל אין זה פשוט ולא הכי זול.

הכונו לישיבת ענף בקרוב ובה יינתן הסבר תוצאות של 1992, תוכנית 1993, שנויים פרסונליים ועוד. כיבוד יוגש. אל תחמיצו.

רשם: אריק א.

נ.ב. יוסי שכח להזכיר שהחלפנו חלקים של מכשיר הרנטגן הגדול. לקח לנו חודשים של מו"מ עד שהתקינו את החלפים. מי אומר שהגרמנים הם יעילים!?